

Forslag
til
Lov om ændring af landbrugsstøtteleven
(Pant i betalingsrettigheder efter grundbetalingsordningen)

§ 1

I landbrugsstøtteleven, jf. lovbekendtgørelse nr. 765 af 19. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. Efter § 3 indsættes:

”**§ 3 a.** Pant i betalingsrettigheder skal meddeles til miljø- og fødevareministeren for at opnå beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning.

Stk. 2. Pant i betalingsrettigheder efter stk. 1, der skal fortrænge en ikke meddelt panteret, skal selv være meddelt ministeren, og erhververen ifølge aftalen være i god tro.

Stk. 3. Pant i betalingsrettigheder meddelt ministeren inden den 7. juli 2017 har opnået beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgås med pantets ejer, og mod retsforfølgning fra tidspunktet for meddelelsen til ministeren med respekt for tinglyst pant i betalingsrettigheder, jf. stk. 4.

Stk. 4. Pant i betalingsrettigheder, tinglyst efter tinglysningslovens § 47, bevarer beskyttelsen mod aftaler og mod retsforfølgning i overensstemmelse med tinglysningsloven, indtil et af ministeren nærmere fastsat tidspunkt, medmindre pantet forinden er meddelt ministeren i henhold til stk. 1. Ved registrering af sådanne tinglyste rettigheder opkræves ikke det beløb, der er fastsat efter regler i medfør af § 3 b.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om pant i betalingsrettigheder, herunder grundlaget for meddelelse af pant til ministeren, de nødvendige oplysninger til registrering af meddelelser, hvornår pant anses for meddelt, pligt til at give meddelelse om ophørt pant, hvilken dokumentation, der skal ledsage begæringer om registrering af pant efter stk. 4.

§ 3 b. Til hel eller delvis dækning af omkostningerne forbundet med registrering af pant i betalingsrettigheder betaler pantshaver et beløb pr. pantsætning.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om beløbets størrelse, herunder ændre det, og om opkrævning og betaling af beløbet.”

§ 2

Loven træder i kraft 1. marts 2018.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at sikre, at pant i betalingsrettigheder alene ved meddelelse til miljø- og fødevarerministeren kan opnå beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning. Samtidig bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler angående registrering af pantsætningen af disse betalingsrettigheder samt om opkrævning af gebyr for registrering af pantet.

Rådighed over et antal betalingsrettigheder er én ud af flere støttebetingelser, som en landbruger skal opfylde for at få udbetalt støtte efter grundbetalingsordningen – tidligere kendt som hektarstøtte.

Betalingsrettigheder er frit omsættelige og kan overdrages ved f.eks. et salg enten med eller uden et tilhørende landbrugsareal. Det betyder, at betalingsrettigheder i sig selv har opnået en formueværdi. Realkredit- og pengeinstitutter og lign. kan derfor have en interesse i at få pant i selve den formueværdi, som betalingsrettighederne udgør uafhængigt af den støtteudbetaling, som betalingsrettighederne kan udløse i sammenhæng med et støtteberettiget landbrugsareal. Betalingsrettigheder eksisterer alene som registreringer i et elektronisk system, der føres af Landbrugsstyrelsen.

Miljø- og Fødevarerministeriet har hidtil anset betalingsrettigheder for at være en simpel fordring, hvorefter pantavers rettigheder ved meddelelse til ministeriet (i praksis Landbrugsstyrelsen) opnår beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og kreditorer efter reglerne i gældsloven.

Henover sommeren 2017 har det imidlertid vist sig, at domstolene anser betalingsrettigheder for at være et løsøre, hvor pant alene kan sikres mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning ved tinglysning efter reglerne i tinglysningsloven.

Lovforslaget skal derfor sikre, at den hidtidige ordning i Miljø- og Fødevarerministeriet vedrørende registrering af pant i betalingsrettigheder mod betaling af et gebyr kan fastholdes.

2. Lovforslagets baggrund

I 2003 vedtog landbrugsministrene i EU en omfattende reform af landbrugspolitikken. Reformen indebar bl.a. en omlægning af reglerne om udbetaling af landbrugsstøtte. Det væsentligste element i reformen var den såkaldte afkobling af støtte, hvilket betød, at støtten blev uafhængig af produktionen. Eksisterende støtteordninger som hektarstøtteordningen, markfrøstøtten og en række dyrepræmier blev i stedet samlet i en afkoblet støtteordning i form af enkeltbetalingsordningen (nu grundbetalingsordningen).

Ved reformen i 2005 blev også begrebet ”betalingsrettigheder” indført. Betalingsrettigheder blev tildelt aktive landbrugere, som drev jorden, som enten ejer eller forpagter. En betalingsrettighed giver som udgangspunkt mulighed for at opnå støtte til én hektar landbrugsareal.

Betalingsrettighedernes værdi i relation til støtteudbetalingen afhænger af, hvilke og hvor mange støtteordninger den enkelte landbruger var omfattet af i 2004. Gennemsnitsværdien af en betalingsrettighed er ca. 1.600 kr., men værdien varierer fra ca. 800 kr. pr. ha. til ca. 55.550 kr. pr. ha.

Rådighed over et antal betalingsrettigheder og et støtteberettiget landbrugsareal var på samme måde, som det også gør sig gældende i dag under grundbetalingsordningen, nødvendige for at modtage støtte efter enkeltbetalingsordningen.

Betalingsrettigheder er registreret i et elektronisk system, der føres af Landbrugsstyrelsen, og er frit omsættelige. De kan overdrages ved f.eks. et salg enten med eller uden tilhørende landbrugsareal. Det er alene aktive landbrugere, der kan eje eller leje betalingsrettigheder.

Betalingsrettigheder har i sig selv en formueværdi, som bestemmes af udbud og efterspørgsel blandt landbrugere. En betalingsrettighed er således et formueaktiv på linje med en landbrugers øvrige aktiver. Realkredit- og pengeinstitutter og lign. kan derfor have en interesse i at få pant i selve den formueværdi, som betalingsrettighederne udgør.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret

Miljø- og Fødevarerministeriet (i praksis Landbrugsstyrelsen) er ansvarlig myndighed for udbetalingen af EU-støtte fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget til landbrugere. Reguleringen og udbetalingen af direkte arealstøtte til danske landbrugere er baseret på Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

Ved en reform af EU's landbrugspolitik for 2014-2020 blev den direkte arealstøtte etableret. Den direkte arealstøtte er sammensat af følgende ordninger: Grundbetaling, grøn støtte, unge nyetablerede landbrugere og Ø-støtte. Grundbetalingsordningen, som erstattede enkeltbetalingsordningen ved reformen,

er den grundlæggende og økonomisk største støtteordning. Ved ordningen videreføres begrebet ”betalingsrettigheder”.

Grundbetaling kan søges af landbrugere, der råder over et landbrugsareal, og som udfører mindst én landbrugsaktivitet inden for landbrug- eller gartneriproduktion. Samtidig skal landbrugerne have et antal betalingsrettigheder svarende til størrelsen på deres landbrugsareal og opfylde visse betingelser for at modtage støtte.

Støttebeløbet for grundbetaling beregnes på baggrund af betalingsrettighedernes værdi, hvortil lægges den grønne støtte, som svarer til omtrent 45 % af betalingsrettighedens værdi. I 2016 udbetalte Landbrugsstyrelsen ca. 6 mia. kr. i direkte arealstøtte efter grundbetalingsordningen, hvoraf den grønne støtte udgjorde knap 2 mia. kr.

Når betalingsrettigheder har opnået en selvstændig formueværdi på linje med andre aktiver, kan realkredit- og pengeinstitutter og lign. have en interesse i at få pant i selve den formueværdi, som betalingsrettighederne udgør, som sikkerhed for en landbrugers gæld.

Miljø- og Fødevareministeriet har hidtil anset betalingsrettigheder for at være simple fordringer således, at en panthaver har kunne give meddelelse om pantet til ministeriet (i praksis Landbrugsstyrelsen) og dermed opnået beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning efter reglerne i gældsbrovsloven. For denne notering af pant i betalingsrettigheder har Landbrugsstyrelsen med hjemmel i tekstanmærkning nr. 136 på finanslovene siden 2005 og senest finansloven for 2017 opkrævet et gebyr på 575 kr. Gebyrets størrelse er ikke blevet reguleret siden indførelsen i 2005.

Landbrugsstyrelsen havde den 7. juli 2017 registreret 521.717 betalingsrettigheder som pantsat ved 5.175 pantsætninger. Værdien af den støtte, der potentielt kan udbetales i et givent år på baggrund af de pantsatte betalingsrettigheder inkl. den grønne støtte udgør ca. 1,3 mia. kr.

Vestre Landsret har dog ved kendelse af 7. juli 2017 slået fast, at i den konkrete sag kunne et ejerpantebrev med pant i betalingsrettigheder med en underpanthaver tinglyses ved Tinglysningsretten.

Kendelsen medfører, at pant i betalingsrettigheder skal tinglyses i henhold til § 47 i tinglysningsloven for at opnå beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og mod retsforfølgning.

3.2 Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Miljø- og Fødevareministeriet finder det væsentligt, at ministeriet fortsat kan understøtte en ordning, hvorefter pant i betalingsrettigheder efter meddelelse til ministeriet kan opnå beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning. Dette er bl.a. henset til, at Miljø- og Fødevareministeriet allerede i en lang årrække har registreret pant i betalingsrettigheder.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets opfattelse, at en sådan ordning er den mest enkle og omkostningseffektive måde for både den finansielle sektor og landbrugserhvervet, når pant i betalingsrettigheder skal sikres. Samtidig er betalingsrettigheder særegne for landbrugserhvervet og afgørende for den enkelte landbrugers mulighed for at opnå støtte efter grundbetalingsordningen, hvorfor det er mest hensigtsmæssigt, at Miljø- og Fødevarerministeriet som ressort for udbetaling af EU-midler til landbrugserhvervet og regulering af erhvervets forhold i øvrigt også tilvejebringer og varetager muligheden for, at panthavere kan opnå beskyttelse af pant i betalingsrettigheder.

3.3 Den foreslåede ordning

Den foreslåede ordning vil sikre, at miljø- og fødevarerministeren kan modtage meddelelse om pant i betalingsrettigheder med den virkning, at pantet dermed sikres mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning. Den relevante sikringsakt til beskyttelse af panthavers rettigheder i pantet mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning vil herefter være meddelelse til miljø- og fødevarerministeren. Det er hensigten, at miljø- og fødevarerministeren vil henlægge sin kompetence at modtage sådanne meddelelser til Landbrugsstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 3 a vil betyde, at pant i betalingsrettigheder ikke længere kan tinglyses ved Tinglysningsretten, uanset at betalingsrettigheder er et løsøre.

Henset til, at Miljø- og Fødevarerministeriet allerede i en lang årrække har registeret pant i betalingsrettigheder baseret på en antagelse om, at betalingsrettigheder var at anse som simple fordringer efter gældslovens § 31, hvorefter den korrekte sikringsakt ved pantsætninger er meddelelse til debitor, foreslås det, at pant i betalingsrettigheder, der frem til 7. juli 2017 er blevet meddelt ministeriet er sikret mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning fra tidspunktet for meddelelsen til ministeriet. Panthaver skal således ikke give fornyet meddelelse til miljø- og fødevarerministeren om pantet for at opnå beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning. Denne beskyttelse vil dog ikke kunne gøres gældende overfor en eventuel anden panthaver, hvis rettigheder er blevet tinglyst efter tinglysningslovens § 47.

For så vidt angår pant i betalingsrettigheder, der er blevet tinglyst i perioden fra 7. juli til tidspunktet for lovens ikrafttræden 1. marts 2018, foreslås det, at panthaver kan give miljø- og fødevarerministeren meddelelse om tinglysningen af pantet, såfremt panthaver ønsker at opretholde beskyttelsen mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning fra tidspunktet for tinglysningen. Denne meddelelse skal være indgivet til ministeren inden for den frist ministeren fastsætter. Hvis panthaver vælger ikke at give ministeren meddelelse om pantet, vil panthaver miste den beskyttelse mod aftaler og retsforfølgning opnået ved tinglysning efter tinglysningslovens § 47 efter denne ovenfor nævnte frist. Det foreslås, at ministeren fastsætter fristen til ikke mindre end seks måneder.

Samtidig foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om hvilken dokumentation, der skal ledsage sådanne begæringer og inden for hvilken periode denne dokumentation skal fremsendes med henblik på at kunne opretholde gyldigheden af tinglysningen.

Det foreslås videre, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, grundlaget for meddelelse af pantet, registrering af meddelelse og dokumentation ved gebyrfri registrering af pantet for så vidt angår pant, der er tinglyst.

Derudover foreslås det, at miljø- og fødevareministeren får mulighed for at opkræve et gebyr i forbindelse med registreringen af pantet og for at fastsætte nærmere regler om dette. Der vil ikke blive fastsat regler, som betyder, at der vil blive opkrævet et gebyr for ministerens registrering af allerede tinglyste pantsætninger.

Gebyret vil blive fastsat således, at der sikres balance mellem ordningens indtægter og udgifter over en 4-årig periode i henhold til Finansministeriets Budgetvejledning 2016. Forholdet mellem indtægter og omkostningerne overvåges derfor løbende.

Til brug for registreringen af meddelelser om pant i betalingsrettigheder vil Landbrugsstyrelsen udvikle et nyt IT-system, som skal anvendes ved administration af ordningen. Det forventes, at systemet indrettes således, at når pantet er registreret, vil både panthaver og pantsætter modtage bekræftelse på registreringen. Af bekræftelsen vil fremgå oplysninger om andre pantforhold, panthavers prioritet ved pantsætningen samt hvilke betalingsrettigheder pantsætningen omfatter. Panthaver vil modtage meddelelse om en pantsætters salg af de pantsatte betalingsrettigheder, og en køber af betalingsrettigheder vil modtage meddelelse om, at de købte betalingsrettigheder er pantsatte. Videre vil panthaver og pantsætter modtage bekræftelse ved aflysning, udvidelse og overdragelse af pantforholdet til anden panthaver.

Både pantsætter og panthaver vil kunne tilgå samtlige meddelelser fra Landbrugsstyrelsen samt en oversigt over pantforholdet via Miljø- og Fødevareministeriets Tast selv-service. Det vil ikke umiddelbart blive muligt at tilgå IT-systemet for offentligheden, men ved henvendelse til Landbrugsstyrelsen, vil det være muligt at få oplyst om konkrete betalingsrettigheder er registreret som pantsatte.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
Gebyret for registrering af pant i betalingsrettigheder fastsættes i henhold til Finansministeriets Budgetvejledning 2016 således, at der opnås balance i indtægter og omkostninger over en 4-årig periode fra og med regnskabsåret. Det vurderes, at lovforslaget vil medføre mindre administrative omkostninger for staten i forbindelse med registrering af tinglyst pant i betalingsrettigheder.

Lovforslaget har derudover ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Den foreslåede ordning medfører, at pant i betalingsrettigheder ved meddelelse til miljø- og fødevareministeren kan opnå beskyttelse mod godtroende

aftaleerhververe og kreditorforfølgning mod betaling af et mindre gebyr. På nuværende tidspunkt skal et sådant pant tinglyses for at opnå denne beskyttelse.

Det vurderes, at den foreslåede ordning medfører en årlig besparelse for erhvervet på 1.625.000 kr. ved 500 registreringer af pant i betalingsrettigheder.

5.2. Administrative konsekvenser

Det vurderes, at der vil være mindre administrative omkostninger forbundet med at indsende meddelelse om pant til miljø- og fødevareministeren, men disse omkostninger i forhold til omkostningerne forbundet med tinglysning af pantet vil ikke være væsentligt ændret.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, men det bemærkes, at betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at den foreslåede ordning ikke udgør statsstøtte som defineret EUF-Traktaten art. 107. Den foreslåede ordning indebærer, at enhver pantehaver med pant i betalingsrettigheder mod betaling af et ensartet gebyr kan få registreret pantet ved miljø- og fødevareministeren med henblik på at opnå beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning. Den foreslåede ordning gælder alene for det særlige formueaktiv betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og	Ingen	Ingen

regioner		
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det vurderes, at lovforslaget vil medføre mindre administrative omkostninger for staten i forbindelse med registrering af tinglyst pant i betalingsrettigheder.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det vurderes, at lovforslaget vil medføre en årlig besparelse på 1.625.000 kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Det vurderes, at lovforslaget vil medføre mindre administrative omkostninger ved meddelelse om pant til miljø- og fødevareministeren i forhold til tinglysning.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser	<p style="text-align: center;">JA [...]</p>	<p style="text-align: center;">NEJ [X]</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

§ 3 a

Stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at pant i betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen skal meddeles til miljø- og fødevareministeren for at opnå beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgår med ejeren af betalingsrettighederne om disse og mod retsforfølgning mod betalingsrettighederne.

Det foreslås med bestemmelsen, at sikringsakten ved pant i betalingsrettigheder er meddelelse til ministeren. Ved iagttagelse af sikringsakten vil en panthaver opnå beskyttelse mod en aftaleerhverver, der i god tro indgår en aftale med pantsætter om de allerede pantsatte betalingsrettigheder. Det forudsættes, at aftaleerhververen er i god tro, såfremt han har forespurgt miljø- og fødevareministeren (i praksis Landbrugsstyrelsen), hvorvidt de konkrete betalingsrettigheder er registreret som pantsatte.

Panthaver vil ved meddelelse til ministeren samtidig også opnå beskyttelse mod retsforfølgning mod betalingsrettighederne. Retsforfølgning mod betalingsrettigheder vil kunne finde sted, når indehaveren af betalingsrettigheder ikke betaler sine kreditorer. Kreditorforfølgningen kan enten ske som individualforfølgning ved f.eks. udlæg i betalingsrettigheder eller som universalforfølgning ved f.eks. konkurs efter konkurslovens regler. Det bemærkes, at en kreditor ikke skal være i god tro for at kunne fortrænge en ikke meddelt panteret i betalingsrettigheder.

Det bemærkes, at gyldigheden af pantsætningsaftalen ikke påvirkes af en manglende meddelelse til ministeren. Meddelelse til ministeren har alene betydning i forhold til tredjemand.

Det forventes, at ministeren vil henlægge kompetencen til at modtage meddelelse om pant i betalingsrettigheder til Landbrugsstyrelsen.

Det forventes, at ministeren med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i stk. 6 vil fastsætte regler om, at et dokument anses for meddelt til ministeren, når det er noteret i Landbrugsstyrelsens register, og styrelsen har afsendt meddelelse om dette. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til stk. 5.

Sikringsakten fastlægger den indbyrdes prioritetsstilling mellem konkurrerende pantsætninger. Samtidig kan pantsætters kreditorer eller aftaleerhververe ved at kontakte Landbrugsstyrelsen få oplyst om pantsætters eller sælgers betalingsrettigheder er pantsatte og dermed om, at en efterfølgende pantsætning eller salg skal respektere allerede stiftet pant. Videre medfører sikringsaktens iagttagelse, at det vil være vanskeligt at råde retligt over pantsatte betalingsrettigheder i strid med pantsætningen. Det skal ses i sammenhæng med

den foreslåede bestemmelse i stk. 6, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om hvilke oplysninger der er nødvendige for at kunne registrere et pant.

Stk. 2

Efter forslaget til stk. 2 vil en panteret meddelt miljø- og fødevareministeren kunne fortrænge en panteret, der ikke er meddelt ministeren, uanset om den ikke meddelte panteret er givet tidligere end den panteret, der senere meddeles ministeren.

Stk. 3

Det foreslås, at pant i betalingsrettigheder, hvor panthaver før 7. juli 2017 har givet meddelelse til miljø- og fødevareministeren om pantet, har opnået beskyttelse mod godtroende aftaleerhververe og mod retsforfølgning fra det tidspunkt, hvor meddelelsen er givet til ministeren. Bestemmelsen har til formål at sikre beskyttelsen af panthavers rettigheder for så vidt angår pant, der er blevet meddelt ministeren i perioden 2005-2017 på baggrund af ministeriets hidtidige antagelse om, at en betalingsrettighed skulle anses for en simpel fordring. Dog vil disse allerede meddelte og registrerede betalingsrettigheder skulle respektere den prioritet en senere tinglyst panterettighed har opnået ved tinglysningen, se bemærkningerne til stk. 4.

Stk. 4

Med bestemmelsen foreslås det, at pant i betalingsrettigheder, der er blevet tinglyst i henhold til tinglysningslovens § 47 efter den 7. juli 2017 bevarer beskyttelsen mod godtroende aftaleerhververe og retsforfølgning indtil et vist tidspunkt, som fastsættes af ministeren. Det forventes, at dette tidspunkt vil blive fastsat til ikke mindre end seks måneder efter lovens ikrafttræden. Frem til dette tidspunkt vil Landbrugsstyrelsen være forpligtet til at efterse personbogen, når styrelsen modtager meddelelse om pant i betalingsrettigheder for at kunne sikre, at pantet registreres med den rette prioritet. I samme tidsrum vil Landbrugsstyrelsen også være forpligtet til at undersøge, om en betalingsrettighed er tinglyst, såfremt styrelsen modtager forespørgsel om dette fra en evt. kommende aftaleerhverver eller en kreditor.

Det foreslås videre, at beskyttelsen efter tinglysningsloven kan opretholdes udover det af ministeren fastsatte tidspunkt, hvis panthaver giver meddelelse til ministeren om pantsætningen. Det foreslås, at ministeren ikke opkræver et gebyr for registreringen af sådanne tinglyste rettigheder.

Stk. 5

Det foreslås, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om pant i betalingsrettigheder. Ministeren vil således kunne fastsætte regler om, hvilke oplysninger panthaver skal meddele ministeren med henblik på registrering af pantet og selve ministerens registrering af pantet. Ministeren vil herefter kunne fastsætte regler om, at et dokument skal efter sit indhold gå ud på at fastslå, stifte, forandre eller ophæve en ret over en betalingsrettighed for at kunne registreres af ministeren. Derudover skal dokumentet være udstedt af indehaveren af den konkrete betalingsrettighed efter Landbrugsstyrelsens register over betalingsrettigheder eller som bemyndiget til at råde over på indehaverens vegne. Videre vil ministeren kunne fastsætte regler om, at et dokument anses for

meddelt til ministeren, når det er noteret i Landbrugsstyrelsens register, og styrelsen har afsendt meddelelse om registreringen. Derudover foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om, at pant, der ophører, skal meddeles ministeren med henblik på, at registreringen slettes fra registeret. Endelig kan ministeren fastsætte regler om, hvilke oplysninger en panthaver skal indsende til ministeren for at få registeret et allerede tinglyst pant gebyrfrit. Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler om, at panthaver vil skulle indsende relevant dokumentation til brug for registreringen f.eks. en udskrift af tingbogssiden og samtidig bekræfte pantets fortsatte beståen.

§ 3 b

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* medfører, at panthaver skal betale et gebyr til hel eller delvis dækning af omkostningerne i forbindelse med miljø- og fødevareministerens notering af pant i betalingsrettigheder under grundbetalingsordningen. Gebyret opkræves pr. pantsætning og er således uafhængigt af hvor mange betalingsrettigheder, der pantsættes ved en konkret pantsætning. Miljø- og fødevareministeren vil ikke opkræve et særskilt gebyr for aflysning af pant.

Det foreslås i *stk. 2*, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om størrelsen af gebyret for notering af pant i betalingsrettigheder. Gebyret vil blive fastsat således, at det dækker de faktiske omkostninger til administration af ordningen, hvilket svarer til et gebyr på 2.250 kr. pr. pantsætning. Videre foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om opkrævningen af gebyret og panthavers betaling af dette gebyr.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. marts 2018.

Til § 3

Bestemmelsen foreskriver lovens territoriale anvendelsesområde.

Efter landbrugsstøttelovens § 32 gælder loven ikke for Færøerne og Grønland. Det foreslås derfor, at nærværende ændringslov ikke skal gælde Færøerne og Grønland.